

set alvorligt og stort nok paa denne Sag. Det maa jo siges til de tidligere Højreministers Skam, at det først var den parlamentariske Skattekommission, som overhovedet tog den kommunale Beskatning op til alvorlig Behandling og bragte den, saa vidt den kunde, i organisk Forbindelse med de øvrige Bestanddele af Skattereforen, og dette Forslag om den kommunale Beskatning har vist sig at være saa fortræffeligt, at det i det mindste er gaaet nogenlunde uskadt ud af de mange senere Forhandlinger om Skattelovene. Men jeg siger, det er alligevel ikke fyldestgørende. Det er jo Tanken med den ny kommunale Beskatning, at presse Kommunerne til at lægge mere Vægt paa Ejendomsbeskatningen, mindre paa den personlige, saaledes som det allerede var Tanken med den Reedtz-Thottske Skattelovgivning; men de Midler, man bruger dertil, ere meget ufyldstgørende. De ere for Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende alt for formalistiske, for de øvrige Kommunes Vedkommende alt for lakse, alt for løse. For Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende har Spørgsmaalet om den kjøbenhavnske Skatteprocent spillet en ret stor Rolle, og vist en noget for stor Rolle i Forhold til dens almene Betydning. At den er kommen til at spille denne Rolle, er saare naturligt paa Grund af Kjøbenhavns nuværende vanskelige finansielle Stilling og — maa jeg sige det ganske ærligt — paa Grund af de politiske Motiver, man har forfulgt paa dette Punkt. Men man har derved tabt noget af Sigte det mere almene Standpunkt, hvorledes man skal sikre, at den kommunale Beskatning skal komme ind i det Spor, man ønskede. Man har ikke set, at man burde være gaaet den samme Vej som — ja, jeg nævner atter her den preussiske Skattereform, som nu har været i Kraft i 10 Aar, fordi den er det eneste virkelig rationelle Forsøg, og fordi den i det hele har virket tilfredsstillende. Der siger man ikke til Kommunerne: I maa ikke udskrive saa og saa meget — men man siger: I skulle holde et saadant Forhold mellem Ejendomsbeskatningen og Indkomstbeskatningen, som vi anse for rationelt; ville I gaa ud over det, maa I ikke gøre det uden Indenrigsministerens Samtykke.

Var man gaaet den Vej, vilde der vistnok være kommet en hel Del mindre Strid op om disse Spørgsmaal, end der nu er blevet. Men selv dette er ikke tilstrækkeligt. Man vil blive nødt til at grave et Spadestik dybere ned. Naar de ny Stats-

skatter, Indkomst- og Formueskatten og Ejendomsskylden, træde i Kraft, tror jeg, at de uundgaeligt maa øve Indflydelse paa Opfattelsen af Beskatningen i Kommunerne. Jeg vil ikke møde Tilslutning her i dette høje Ting, naar jeg siger, at dette vil blive Tilfældet for Indkomst- og Formueskattens Vedkommende i Forhold til Formue- og Lejlighedsskatten, men jeg paastaar — og jeg ønsker mine Ord deponerede i Rigsdagstidenden — at om 10 Aar vil man erkende, at saaledes vil det gaa. Jeg vil maaske kunne gøre Regning paa mere Tilslutning, naar jeg siger, at det vil ske med Hensyn til Ejendomsskylden. Jeg er overbevist om, at Kommunerne, navnlig Købstadkommunerne og ogsaa Kjøbenhavn, ville komme til en Erkendelse af, at de maa tilstræbe at ordne deres Ejendomsbeskatning væsentlig efter det Mønster, som Ejendomsskylden giver. Se, dette kunde der have været aabnet Adgang til gennem disse Love, navnlig gennem Loven om den kommunale Beskatning. Det er ikke sket, og det vil altsaa blive fremtidig Lovgivning forbeholdt at raade Bod derpaa, og det vil blive Kommunerne, som maa tage Initiativet dertil. Jeg kan ikke svare for andre Kommuner end den, som jeg selv tilhører, men jeg er overbevist om, at for Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende vil dette ske. Jeg er overbevist om, at naar vi, efter at have benyttet Adgangen til Vedtægter om Indkomstskatten for at bringe den i nøje Overensstemmelse med Statsindkomstskatten, se, hvor ufyldstgørende vor Stilling alligevel vil blive, ville vi tage op til alvorlig Overvejelse at tilstræbe en Reform af den kjøbenhavnske Indkomstskat i saa nøje Overensstemmelse med Statsskattens progressive Regler og Afdragsregler, som det er foreneligt med Kommunens Tarv. Jeg tror, at det samme vil blive Tilfældet med de kjøbenhavnske Ejendomsskatter. Jeg tror, man vil se, at naar man skal have hele det Apparat i Gang, som udkræves til Ejendomsvurderingen, vil det være urimeligt at opretholde et næsten lige saa stort Apparat, som kun gaar ud paa at udmaale Lejlighedernes Areal og stadig holde denne Opmaaling à jour. Ligesom den kjøbenhavnske Arealskat oprindeligt er bleven tilskaaret med Statens Bygningsafgift som Forbillede og i det mindste i Begyndelsen af sin Tilværelse nøje fulgte de Svingninger, som Bygningsafgiften undergik, saaledes er det min Overbevisning, at man i Kjøbenhavns Kommune vil ønske at forme sine gamle Ejen-